

ת"פ 13411/12/12 - מדינת ישראל נגד אבו נג'מה, מוחמד תמימי, חסן אבו הדואן, אלבור נג'מא בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13411-12-12 מדינת ישראל נ' אבו נג'מה ואח'
בפני כבוד השופט ירון מינסקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד עמית לוין

המאשימה

נגד

1. נדים אבו נג'מה ע"י עו"ד חוסין איוב
2. מוחמד תמימי ע"י עו"ד מאהר חנא
3. חסן אבו הדואן ע"י עו"ד וסים דראושה
4. אלבור נג'מא בע"מ

הנאשמים

הכרעת דין - נאשם מס' 3

כתב האישום

נגד נאשם מס' 3 (להלן: **הנאשם**) הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ביצוע מעשי מרמה ותחבולה, על פי חוק מס ערך מוסף ועל פי פקודת מס הכנסה, הוצאת חשבוניות כוזבות והמנעות מרישום כעוסק. ואלו עובדות כתב האישום:

במהלך התקופה שבין חודש אוגוסט שנת 2005 ועד יולי 2008, ביצע הנאשם עבודות בניה ושיפוצים עבור חברת גיא סלנסקי בע"מ (להלן: **חברת סלנסקי**) ועבור עסקו הפרטי של מר גיא סלנסקי (להלן: **סלנסקי**).

על מנת להתחמק מתשלום מסים על הכנסותיו האמורות, לא הודיע הנאשם לפקיד השומה על עבודתו ולא נרשם כעוסק במע"מ. כמו כן, הנאשם יצר בפני סלנסקי מצג כוזב, כאילו הוא עובד שכיר של הנאשמת 4 (להלן: **החברה**), והוציא לו חשבוניות של החברה כנגד העבודות אותן ביצע.

נאשם מס' 1 (להלן: **אבו נג'מה**) היה בעליה ומנהלה של החברה מיום 1.5.2005 ועד יום 24.1.2006.

נאשם מס' 2 (להלן: **תמימי**) היה בעליה ומנהלה של החברה מיום 24.1.2006 ועד חודש יולי 2008.

הנאשם הוציא לעוסק סלנסקי יחד עם אבו נג'מה, שתי חשבוניות של החברה, על סכום כולל של 140,400 ש"ח וכן הוציא לחברת סלנסקי יחד עם תמימי 27 חשבוניות של החברה, על סכום כולל של 1,446,753 ש"ח.

באופן זה מואשם הנאשם כי התחמק מתשלום מס על הכנסות בהיקף של 1,587,153 ש"ח ומתשלום מע"מ בסך

214,527 ש"ח.

עוד צוין בכתב האישום, כי הנאשם קיבל מהחברה תלושי שכר פיקטיביים, על מנת ליצור מצג כוזב כאילו הוא עובד שכיר בה.

יריעת המחלוקת

לא היתה מחלוקת בין הצדדים, כי הוצאו חשבוניות של החברה הנאשמת לעוסק סלנסקי ולחברת סלנסקי בסכומים המפורטים בכתב האישום, ולא היתה מחלוקת כי החשבוניות הוצאו כנגד ביצוע עבודות, אשר הנאשם היה אחראי על ביצוען. גרסתו של הנאשם היתה, כי החברה היא שבצעה את העבודות המפורטות בחשבוניות וכי הוא שימש מנהל עבודה שכיר של החברה, ועל כן אינו חייב במס בגין העסקאות. הנאשם אישר, כי במסגרת עבודתו הוציא חלק מהחשבוניות מושא כתב האישום, אך טען, כי עשה זאת בשמה של החברה. הנאשם הדגיש כי הוא שימש עובד שכיר של החברה, תחת פיקוחם של תמימי ואבו נג'מה, וכי לא היה חייב בהגשת דו"חות בשמה של החברה.

להשלמת התמונה אוסיף, כי בכתב האישום יוחסו לחברה ולמנהליה הרשומים, נאשמים מס' 1 ו-2, אבו נג'מה ותמימי, עבירות מס רבות נוספות, ובהן הפצת חשבוניות כוזבות וקיצוז מס תוך שימוש בחשבוניות כוזבות. נאשמים אלו הגיעו עם המאשימה להסדר טיעון, אשר כלל תיקוני כתב אישום, ללא הסכמה עונשית. נכון למועד מתן הכרעת הדין טרם נשמעו הטיעונים לעונש בעניינם של השניים.

ראיות הצדדים

לאור צמצומה של יריעת המחלוקת, עיקר חומר הראיות הוגש בהסכמה. מטעם המאשימה העידו סלנסקי, אבו נג'מה ותמימי. מטעם ההגנה העיד הנאשם. הצדדים הגיעו להסכמה דיונית, לפיה הודעותיהם של העדים הוגשו במקום חקירתם הראשית, באופן שהביא ליעול ההליכים.

גיא סלנסקי

הודעה מיום 6.8.08, ת/57

סלנסקי הוא בעליה של חברה לביצוע עבודות פנים. העבודות מבוצעות בחלקן על ידי עובדים שכירים ובחלקן על ידי קבלני משנה.

החברה (הנאשמת מס' 4) שמשה קבלנית משנה שלו לביצוע עבודות ריצוף, טיח וגבס. מנהלה של החברה הוא תמימי וסלנסקי עבד איתו מזה כשנתיים או שנתיים וחצי. מנהל העבודה של החברה הוא הנאשם. סלנסקי זיהה את החשבוניות שהוציאה לו החברה ולדבריו קיבל אותן מהנאשם או מתמימי.

הודעה מיום 16.11.08, ת/58

סלנסקי נשאל על החברה. לדבריו הנאשם עבד איתו בעבר כעוסק פרטי. לאחר מכן היו לו "בעיות במע"מ והוא סגר את העסק". לאחר זמן פנה אליו הנאשם ואמר שהוא עובד עם החברה. העד בדק וראה שיש לנאשם תלוש משכורת של החברה וגם פגש את תמימי כחמש פעמים.

סלנסקי קיבל את החשבוניות מהנאשם ומתמימי והיה מוציא צ'קים לפקודת החברה.

במהלך העבודה עם החברה, סלנסקי עבד מול הנאשם והנאשם הוא שסיכם מולו את עלות העבודות.

הודעה מיום 3.12.08, ת/59

הקשר הראשוני של סלנסקי עם החברה היה באמצעות הנאשם. סלנסקי ביקש מהנאשם שיציג לו תלושי שכר שלו בחברה.

סלנסקי ראה את הנאשם ממלא את החשבוניות של החברה בנוכחותו, אבל לא זכר האם ראה שהנאשם חתם עליהן. לחברה היו עוד מנהלי עבודה, אבל מהפן החשבונאי, הקשר היה עם הנאשם. הנאשם, או "אנשים שלו" הם אלה שקיבלו את הצ'קים של התשלומים כנגד העבודות שבוצעו.

תמימי הוא האדם היחיד שסלנסקי הכיר כבעלים של החברה. ככל שזכור לסלנסקי, הוא ראה את תמימי פעם או פעמיים.

סלנסקי התבקש להסביר כיצד החברה ביצעה בעבורו עבודות בשנת 2005 בעוד לדבריו פגש את תמימי, אשר נרשם כמנהל רק ביום 24.1.06, לפני תחילת הקשר עם החברה, ולא הציע הסבר.

"יכול להיות" שהעד מכיר את נאשם מס' 1, אבו נג'מה.

הנאשם ביצע "98% או 99%" מהעבודות שביצעה החברה ואת היתר ביצע עובד אחר של החברה בשם מוסא.

מסדרי זיהוי מיום 3.12.08, ת/60-ת/62

סלנסקי זיהה את הנאשם ואת תמימי אך הכחיש הכירות עם אבו נג'מה. כמו כן סלנסקי זיהה אדם בשם מוסא הזיל, אשר לדבריו עבד עם הנאשם מטעם החברה וביצע עבודות.

עדות בבית המשפט (ע' 39-44 לפרוטוקול ישיבת יום 21.12.15)

סלנסקי הכיר את הנאשם כאשר ביצע בעבורו עבודות באופן ישיר. בשלב מסוים עבר לעבוד מולו דרך החברה.

סלנסקי וידא כי הקשר שלו עם החברה כשר, נפגש עם מנהלי החברה, אבו נג'מה ותמימי וראה תלושי שכר של הנאשם. הנאשם מבחינתו שימש מנהל עבודה של החברה, ונציג של הבעלים.

סלנסקי קיבל מהחברה חשבוניות ושילם בצ'קים. חלק מהצ'קים נתן לנאשם מיד וחלק שלח מאוחר יותר, אחרי שבועיים שלושה. התשלום תמיד היה לאחר ביצוע העבודה.

סלנסקי הדגיש שנפגש עם תמימי והנאשם בתחילת העבודה מול תמימי, וצילם את תעודת הזהות של תמימי. לדבריו הוא הקפיד על כך, בגלל חשש מזיופים.

נאשם מס' 1 - נדים אבו נג'מה

הודעה מיום 28.10.08 ת/2

בזמן שאבו נג'מה ניהל את החברה הוא הוציא רק 2-3 חשבוניות. לדבריו אינו יודע לכתוב בעברית.

הודעה מיום 25.11.08 ת/4

אבו נג'מה הכחיש הכירות או קשר עסקי עם גיא סלנסקי. לדבריו לא זכר את החשבוניות של החברה שהוצאו לסלנסקי בתקופה בה ניהל את החברה (חשבוניות 2, 4, 6, 21, 22, 29 ו-46) ולא ידע לומר האם החתימות שעל החשבוניות הן שלו אם לאו, וזאת למרות שמדובר בסכומים ניכרים.

מסדר זיהוי מיום 25.11.08 ת/30

אבו נג'מה זיהה את הנאשם ואמר שיש לו איתו הכירות שטחית על רקע חברתי (משחקים במועדון סנוקר בעיר העתיקה). אבו נג'מה הכחיש כל קשר עסקי לנאשם.

(בחקירתו הנגדית של אבו נג'מה התובע התייחס למסדר זיהוי ת/26, אך ככל הנראה מדובר בטעות).

עדות בבית המשפט (ע' 47-51 לפרוטוקול ישיבת יום 29.3.16)

אבו נג'מה מסר כי העסיק את הנאשם והנאשם ביצע בעבורו עבודות לסלנסקי.

אבו נג'מה הכחיש שנערך לו מסדר זיהוי ביחס לנאשם והכחיש שאמר שאין לו קשר עסקי איתו.

אבו נג'מה לא ידע אם הוא כתב את החשבוניות 29 ו-46, אך אמר שנהג להגיע אל סלנסקי עם הנאשם ולפעמים הנאשם היה כותב את החשבוניות.

נאשם מס' 2 - מוחמד תמימי

הודעה מיום 20.3.07, ת/5

תמימי היה מנהלה של החברה וביצע דרכה עבודות. עסק בסחר בגרוטאות מתכת ועבודות בניה.

הודעה מיום 22.10.2008, ת/6

תמימי היה בעליה של החברה ומנהלה היחיד. קנה את החברה מאבו נג'מה בעבור 18,000 ש"ח.

תמימי הודה בהספקת חשבוניות פיקטיביות לאדם בשם סאהר ולאדם בשם חאג' עאמר.

הודעה מיום 23.10.2008, ת/7

תמימי ביצע עבודות לאדם בשם דני. נתן לו חשבוניות ריקות ולא יודע מה דני מילא בהן. קיבל מדני על כל חשבונית 3,000 ש"ח.

תמימי הכחיש קשר עסקי עם סלנסקי או הכירות איתו. הכחיש שהוציא לסלנסקי חשבוניות מס כלשהן.

מכחיש שחתם עם הסכם סגירת חשבון עם סלנסקי שצילום תעודת הזהות שלו מופיע עליו.

עימות עם סלנסקי מיום 16.11.07, ת/9

סלנסקי זיהה את תמימי כמי שניהל את חברה והציג את עצמו כמעסיק של הנאשם.

תמימי אישר שהיה במשרדו של סלנסקי בתלפיות.

תמימי אישר שעבד עם הנאשם ונתן לו יפוי כח לעבוד מול סלנסקי בשם החברה.

תמימי אישר שהוציא לסלנסקי חשבוניות וקיבל ממנו סכום של "כמעט 200,000 ש"ח".

הודעה מיום 27.11.08, ת/10

תמימי מסר שביצע בעבור סלנסקי עבודות בניה בשני בתים בתל אביב, ששה בתים בשכונת גילה בירושלים, בית אחד בקטמון, בית אחת בתלפיות ובמקומות נוספים שלא זכר. את העבודות ביצע רק באמצעות החברה.

היקף העבודות שתמימי ביצע היה כ- 200,000 ש"ח. סלנסקי שילם לו רק 120,000 ש"ח ועדיין חייב לו כ- 80,000 ש"ח. את התשלומיים קיבל בצ'קים של סלנסקי.

תמימי נתן את הצ'קים לאדם שעבד איתו ואינו זוכר את שמו, אולי זה חסן אבו הדואן (הנאשם - י.מ.) והוא פרט את הצ'קים אצל חלפן והחזיר לתמימי את המזומן. אותו אדם הוא זה שיצר את הקשר בין תמימי לסלנסקי.

הנאשם היה "פועל טוב" ולכן תמימי הציב אותו כאחראי על העובדים האחרים. העסיק אותו גם בעבודות במקומות אחרים.

תמימי שילם לנאשם במזומן והוציא לו תלושי משכורת כל חודש. תמימי נהג לשלם לנאשם סכום יותר גבוה מהמופיע על התלושים.

תמימי הכחיש שקיבל מסלנסקי סכום של 1.8 מיליון ש"ח, כפי שעולה מהחשבוניות.

תמימי לא זכר אם היה מנהל עבודה נוסף מלבד הנאשם שעבד מול סלנסקי.

עדות בבית המשפט (ע' 51 לפרוטוקול ישיבת יום 29.3.16)

תמימי הסביר שבחקירותיו ברשות המסים שיקר, ולמעשה פעל בשביל אבו ג'מה, בעבור שכר חודשי של 5,000 ש"ח. תמימי הסביר שהיה במצוקה כספית ונוצל על ידי אבו ג'מה מבלי שידע מה הוא עושה. ככל שניתן להבין מעדותו, הוא פעל לאורך כשמונה חודשים.

לדברי תמימי, הנאשם פעל יחד עם אבו ג'מה ושניהם הורו לו מה לעשות ועל אילו מסמכים לחתום. השניים נתנו לו כמה מאות שקלים והוא היה עושה מה שאמרו לו. לדברי תמימי, חלקו התמצה בכך שהשתמשו בזהותו ובחתימתו על

מסמכים שונים.

תמימי הכחיש שקיבל את הצ'קים שהוצאו מסלנסקי לטובת החברה והכחיש שנפגש עם סלנסקי.

בעדותו הסביר תמימי, ששיקר בחקירותיו ברשות המסים ושלא הבין את משמעות מעשיו ושפעל מתוך מצוקה כספית וחוסר הבנה למשמעות מעשיו.

הנאשם

הודעה מיום 23.11.08, סומנה ת/13:

הנאשם מסר כי הוא מכיר את החברה נאשמת מס' 4, אשר מנהלה הוא תמימי, ועבד בה מסוף שנת 2006 במשך כשנה וחצי, עד לאמצע שנת 2008. לדברי הנאשם, תפקידו היה לנהל את העבודה אותה ביצעה החברה מול סלנסקי.

הנאשם אמר כי הוא מכיר את אבו נג'מה הכירות שטחית בלבד, אך הכחיש כל קשר עסקי איתו.

וכך תיאר הנאשם את אופן העבודה מול חברת סלנסקי:

הנאשם היה בעבר קבלן עצמאי וביצע עבודות בעבור סלנסקי. בשלב מסוים רשות המסים סגרה את תיקו ונאסר עליו לפעול באופן עצמאי (אין לפני נתונים ברורים בענין זה). בשל כך, הנאשם הציע לסלנסקי להמשיך ולבצע בעבורו עבודות באמצעות החברה וסלנסקי הסכים להצעה.

הנאשם עבד כשכיר בחברה, ושימש בה מנהל עבודה, אך רק בפעילות של החברה מול סלנסקי.

הנאשם נהג למלא בעצמו את החשבוניות של החברה ביחס לעבודות אותן ביצעה החברה ותמימי חתם עליהן. כנגד החשבוניות קיבל מחברת סלנסקי צ'קים, אותם פרט אצל חלפן כספים בשער החדש. מהכסף המזומן שקיבל הנאשם כנגד הצ'קים הוריד את שכרו ואת שכרם של הפועלים ואת היתרה העביר לתמימי. הנאשם השתמש בכסף המזומן גם לצורך תשלום בעבור הסעות הפועלים, אבל לא קיבל חשבוניות על כך.

שכרו החודשי של הנאשם היה 4,000-6,000 ש"ח בחודש, אותו לקח ישירות מהתשלומים אותם קיבל מסלנסקי. לנאשם לא היה הסבר מדוע נמצאו בספרי החברה רק ארבעה תלושי השכר שלו, אשר הגבוה שבהם הוא על סכום של 2,163 ש"ח.

לחברה היו כארבעה פועלים קבועים ועוד כמה מזדמנים וכולם קיבלו את שכרם מתמימי במזומן. הנאשם דאג שתמימי ישלם את משכורתיהם של הפועלים, כי הם הכירו אותו ואף באו לביתו כאשר לא קיבלו את שכרם.

הנאשם אישר, כי הוא ביצע את העבודות המפורטות ב- 29 חשבוניות שהוציאה החברה לסלנסקי ולחברת סלנסקי. לאחר שהוצגו לנאשם החשבוניות, הסביר שלמעשה עבד בחברה תקופה ארוכה יותר מאשר אמר בתחילת הודעתו.

עדות הנאשם בבית המשפט (ע' 54-57 לפרוטוקול ישיבת יום 29.3.16)

הנאשם העיד לפני, כי הוא מכיר את אבו נג'מה שנים רבות. בשלב מסוים הציע לו אבו נג'מה לעבוד אצלו והנאשם

הסכים. הנאשם הסביר שהסכים לעבוד אצל הנאשם, כדי להמשיך ולעבוד מול סלנסקי, עמו היו לו קשרי עבודה קודמים.

בשלב מסוים אבו נג'מה מכר את החברה לתמימי. הנאשם אמר לסלנסקי שהחברה מחליפה בעלים והכיר לו את תמימי. היה מפגש במשרדו של סלנסקי בו היו תמימי, סלנסקי, הנאשם ואנשים נוספים, במהלכו סוכם על המשך העבודה.

בתחילה עדותו הנאשם אישר פעם נוספת שהתחיל לעבוד בחברה בסוף שנת 2006, אך כאשר עומת עם כך שבחקירתו קשר את עצמו לחשבוניות מס' 29 ו-46, מחודש אוגוסט 2005, טען שעבד בחברה בתקופה מוקדמת יותר.

דיון והכרעה

המחלוקת בין הצדדים מצומצמת לשאלה האם הנאשם היה מנהל עבודה שכיר בחברה או האם ביצע עבודות בעבור סלנסקי באופן עצמאי, וסיפק חשבוניות של החברה אשר לא היה רשאי להוציאן. ממכלול הראיות עולה מעבר לספק, כי הנאשם לא היה עובד שכיר בחברה, אלא ביצע עבודות בעבור סלנסקי וחברת סלנסקי באופן עצמאי, מבלי שנרשם כעוסק, וסיפק לסלנסקי חשבוניות של החברה לצורך הכיסוי החשבונאי, מבלי שהחברה עצמה ביצעה בעבור סלנסקי כל עבודה.

מעדויותיהם של הנאשם ושל סלנסקי עולה, כי שימש בעבר שימש קבלן משנה של סלנסקי וסלנסקי, אך בשלב מסוים התעוררו לנאשם בעיות מול רשות המסים שבגללן הנאשם לא יכול היה להוציא חשבוניות. עוד עולה מהעדויות, שהנאשם וסלנסקי רצו להמשיך את ההתקשרות העסקית ביניהם, ולכן הנאשם היה צריך לעבוד תחת עוסק אחר. מכאן שהיה לנאשם מניע ברור לפעול באופן מלאכותי תחת שם החברה, לצורך כיסוי חשבונאי לעבודות אותן ביצע בעבור סלנסקי.

טענתו של הנאשם בעדותו לפני, כי תמימי היה מנהלה של החברה ואילו הוא היה עובד שכיר שלו, אינה מתקבלת על הדעת, שלא לומר יותר מכך: הנאשם הוא אדם מהיר מחשבה ודיבור וניכר בו כי הוא נבון ובקיא בדרכי העולם. תמימי מנגד, עשה רושם של אדם בעל יכולות דלות, שלא לומר יותר מכך. על פי התרשמותי מתמימי, התקשיתי מאוד לקבל את האפשרות שהוא מסוגל לנהל עסק כלשהו.

הנאשם תיאר בת/13 את אופן עבודתו, כי קיבל מסלנסקי צ'קים בעבור העבודה אותה ביצע והוציא נגדם חשבונית של החברה. את הצ'קים פרע למזומן אצל חלפן כספים, שילם לפועלים, שילם למי שהסיע את הפועלים, הותיר בידו את השכר המגיע לו ואת היתרה העביר לתמימי.

מעדותו של סלנסקי עולה, כי הנאשם הוא שעמד איתו בקשר בכל העניינים הכספיים, לרבות קביעת עלות העבודה, הוצאת חשבוניות וקבלת תשלומים. עוד עולה, כי סלנסקי פגש בתמימי פעמים ספורות ביותר, לכל היותר חמש פעמים (ובחלק מהודעותיו אמר שפגש בתמימי רק פעמיים).

התיאור אינו מתיישב היותו של הנאשם עובד שכיר. אין שום הגיון למה יתן תמימי סמכויות כה נרחבות למנהל עבודה שכיר.

מעדותו של תמימי עולה באופן ברור שהחברה שימשה את אבו נג'מה ואת הנאשם לצורך כיסוי חשבונאי, מבלי שהיתה

לה פעילות עסקית ממשית. עוד עלה, כי הנאשם ואבו נג'מה רשמו את החברה על שמו של תמימי על מנת שהוא ימצא בחזית והם מאחורי הקלעים. אני ער לבעיות שבעדותו של תמימי ולסתירות שנפלו בה במספר נקודות מהותיות (למשל האם פגש את סלנסקי אם לאו). לו היה מדובר בעדות יחידה הייתי נזהר מלקבוע לפי דבריו ממצאים מחייבים. עם זאת, עדותו של תמימי עושה רושם משכנע ומתיישבת עם ראיות חיצוניות רבות, ועל כן ניתן לקבוע כי בסיסה הוא אמת.

מהראיות עלה, שהחברה הוקמה על ידי אבו נג'מה ובהמשך הועברה על שמו של תמימי - ופרקטיקה מקובלת בתחום, היא לקחת אדם דוגמתו של תמימי, אשר הבנתו ויכולותיו מוגבלות, ולנצל את מצוקתו, באופן שהוא נמצא בחזית ושמו מופיע על מסמכי החברה, בעוד המושכים בחוטים נותרים בצללים ושמן נפקד מהמסמכים. הדבר גם עלה באופן ברור מעדותו של תמימי, ולא שמעתי כל הסבר מתקבל על הדעת מאבו נג'מה או מהנאשם למה נרשמה החברה של שמו של תמימי.

בגרסאותיו של הנאשם נמצאו סתירות ושקרים רבים, המקשים מאוד לתת לדבריו משקל כלשהו:

בהודעתו ת/13 הכחיש הנאשם כל קשר עסקי עם אבו נג'מה, וטען כי מכיר אותו הכירות שטחית בלבד. בעדותו לפני טען כי אבו נג'מה העסיק אותו. כמו כן, בתחילת ההודעה ת/13 טען הנאשם כי עבד בחברה רק משנת 2006. בהמשך ההודעה טען שעבד בתקופה מוקדמת יותר. גם בעדותו לפני הסתבר באותה סתירה.

מדובר בשקר נקודה מרכזית ביותר: לדבריהם של סלנסקי ושל הנאשם, הקשר בין סלנסקי לחברה נוצר באמצעות הנאשם. ישנן תשע חשבוניות שהחברה הוציאה לסלנסקי בשנת 2005, ובתקופה זו מנהלה ובעליה הרשום של החברה היה אבו נג'מה. תמימי נרשם כבעל החברה ומנהלה ביום 24.1.06.

ניכר, כי הנאשם ואבו נג'מה ניסו לנתק את אבו נג'מה מהקשר לחשבוניות הפיקטיביות שהוצאו על שם החברה לסלנסקי, ולכן אבו נג'מה הכחיש בתחילה הכירות עם הנאשם ועם סלנסקי. לאחר שנוכחו שנוכחו הנאשם ואבו נג'מה שההכחשה אינה מתיישבת עם הראיות, שינו את גרסתם.

אוסף על אלה את התרשמותי הישירה מהנאשם בעת שהעיד לפני: הנאשם ניסה להרחיק עצמו מהפן החשבונאי שבפעילותה של החברה, ולהציג את עצמו כעובד כפיים פשוט ודל הבנה. כפי שצינתי למעלה, הנאשם אדם נבון ומתוחכם, מהיר מחשבה ומהיר לשון. החזות התמימה - שלא לומר מיתממת - אותה ניסה לעטות לצורך עדותו, אינה מתיישבת עם התרשמותי ממנו. הנאשם התחמק ממתן תשובות וכל מטרתו היתה להרחיק עצמו מאשמה. לפיכך לא ניתן לתת לדבריו כל משקל.

אני ער לעדותו של אבו נג'מה, אשר טען בעדותו לפני כי בזמן שהיה בעליה של החברה הוא ביצע עבודות בעבור סלנסקי והעסיק את הנאשם - ולא ראיתי כי ניתן להאמין לעדות זו:

בהודעה ת/4 הכחיש אבו נג'מה הכירות עם סלנסקי או עם הנאשם (מעבר להכירות שטחית ממועדון סנוקר). לפני העיד אבו נג'מה את היפך הגמור, כי העסיק את הנאשם וביצע עבודות בעבור סלנסקי - ולא שמעתי שום הסבר לסתירה בנקודה המהותית ביותר בעדותו. ואזכיר, כי גם הנאשם בהודעתו ת/13 אישר כי הוא מכיר את אבו נג'מה, אך הכחיש כל קשר עסקי איתו ובעדותו לפני טען ההיפך. כמו כן, במסדר זיהוי ת/61 הוצגה לסלנסקי תמונתו של אבו נג'מה, וסלנסקי הכחיש הכירות עם אבו נג'מה.

אוסף גם את התרשמותי הישירה מעדותו של אבו נג'מה, אשר היתה רחוקה מאוד מלשכנע או לעורר אמון, ולו מינימלי. לאור זאת לא ראיתי לתת לעדותו של אבו נג'מה כל משקל.

סיכום

הוכח לפני מעבר לספק, כי הנאשם ביצע עבודות בעבור סלנסקי, מבלי שנרשם כעוסק, וכי הוציא לסלנסקי חשבוניות של החברה אותן לא היה רשאי להוציא, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס הכנסה ומס ערך מוסף. לפיכך מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א אדר ב' תשע"ו, 31 מרץ 2016, במעמד הצדדים

חתימה